

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

Tilleggsspørsmål nr.

Fylke: Øst-Gronelag
HeddalEmne: Høytransport-

Bygdelag:

Oppskr. av: Sørensen Anna Brog

Gard:

(adresse): Jerstad på Heddal

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskriften er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke) :

SVAR

Her i bygda har høytransporten vært nokså usarfa. Om kommunen gikket ^{ut} for seg med lass til hest ned på hundreårs skiplet. Da begynte de å bruke høgrinder og de nye fjøsbyggningene fikk kjøreri. Det var så at de ble bygget slik at lastene kunne delles av. De ble lastet opp på en slang (slotta), med den bokser lagt over (blobuske). Se fig II. Høset ble kremmet opp i lagt på aksla av båret fram til lagt på lastet. Se fig III og IV. Det skulle være ni kremmer i et lass. Å ble lastet finpissa. Tanga lagt på og det ble bundet godt med lang båndet. Se fig V og VI. Å ble lastet velta på sida. Vognen ble også lagt på sida lett fotbålt laste, og så ble både lass og vogn velta opp att. Lasset låg da sent på vognen. Se fig VII. Dette var heimi på gjordene. I marka slakkene var det likevel bare med den forskjell at den ble det jo mye brukt sleda med fremmer i skogen fra vogn.

Det var der hvor det var bratt og myrer og vællende. Højet i marka-
slættene blev oppevar i små højler
eller salt i skakke. Se fig I. Det
var ofte belegnende at det blev sagt:
Det var et stakkseng. Alle stakker
var ikke lede øre. Højlene var av
måndommere og måtte ikke limes
altfor litte. Mange elikt gamle højler
står endda af et ørst garn le. En
kan træffé dem som er flere hundre år
sakene er lekket ned næra Lov, og ikke
lak stor sig godt af på mange laker
det bokset prædig skry. Se fig VII og
Det er umuligt at studere slige gamle
hus som være for fedre har bygd til
sine sparsomme arlinger. De minder om
gammel hulstur af nysomme mennesker
slit for det daglige brød. Her lå de af
laga sig mat i højlejkiel. Braut af
skør af flesk af flatbrød var hovedbestand.
Når det kom af skulde bygninge slætten var
det også ghe å få hin en lapp til dingen
af mang engang måtte de bare ha
en græsopp og legge sig på første ræsta.
Et sunt af fusk liv men med nytidens
tilgang på arbeids hjælp er det nok en
saga osott. Den vinturen blev så højt
kjørt end i store vinterlass. Tre sommerlan
gik på et vinterlass. Se fig V. Det var
lang sei til de utsætter dom lå
lengst tilfjells og her af har måtte vel
i fore-forn tida skulde de komme
hemmaft i vest sid. Det var livlig i
godt var å legge på bliden i bauskinnmudd

og se på måne og sjerner, men var det
dyrt snio^g og vinteren var det v^{ære}
mang en gang i måneden man brukte
bringer på alle hestens fire ben og da (hyga)
var det til høymommelag arbeide. Kvinner
hadde mat med seg men på kolde dager
stodfros rislen. Da kom luren la de på losset-
et av den baa og bor der veien var bra. Men det
var mange ganger bluobant klok å få høyt-høye.
Husnum og småbruket måtte dra høyt
sett hem på endor kjeld, ^{on kunne bladet myte jordene på}ellers gjorde deg jenne
byfl arbeid. Bonden hjørte høg av husmannen
skar ikke til bonden om høsten. Husmannen
var gjerne på gjerdene i slattene for å få olå
i gardens tilmark. Marker slattene legger
om for det meste ubrukt. Det blir for dyrt
med med om hestens arbeidspriser i blå
i marka. Under krisen ble det gjort
markaom somme steder men under
no male liden blir det enkelt ikke mer.
Det frodige fellegraset får stå og drene
i vinden. Værene som slippes på dette
godgjør seg av det og buskapen som er
på betrehe. Men snart blir det vel også
slutt med sesendrifta. Det blir vanligvis
å få noen til å legge på leira hele
sommeren og kvina har det makeliggjort
i kulturkleidene. Men med det at
sesendrifta av markaslåtten går av
bruk er en kulturspøke i bondens
liv slutt.

Mange spørsmål passer ikke for fortolane
her. Her er slakke lie og i fjellslettene er
det ikke lantsept flå "så sligt som svart
og baretan er det ikke tale om.

